

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๕

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไว้ใช้บังคับ
ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี และเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานีเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยประจำปี พ.ศ.๒๕๔๐
ซึ่งใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๔๔/๒๕๔๖
เรื่อง มอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒ ในเขตจังหวัดอื่น มอบอำนาจในการพิจารณา
อุทธรณ์และมีคำสั่งอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเป็นไปตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และ กฎกระทรวง ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ
มูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด การจัดระเบียบในการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ
มูลฝอย โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการห้าม ด่าย เท ทิ้งหรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอยนอกจากที่ทางเทศบาลเมืองปทุมธานีจัดไว้ให้ ให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่หรือ
ทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชน วิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของ
หรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุจริตขณะตามสภาพหรืออุกขณะการใ้
อาคารหรือสถานที่ใดๆ วิธีการและเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ และการยื่นใบที่จำเป็น เพื่อให้ถูกต้อง
ด้วยสุจริตขณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ในการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุ
ใบอนุญาต และ อัตราค่าธรรมเนียม

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองปทุมธานี ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม การให้บริการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ.๒๕๔๕ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔/๒๕๔๖ เรื่อง มอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข และผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒ ในเขตจังหวัดอื่นมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ และมีคำสั่งอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน

เทศบาลเมืองปทุมธานี โดยคำแนะนำยินยอมจากสภาเทศบาลเมืองปทุมธานีและ โดยเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๔๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ก่อนเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร เศษวัสดุหรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน

และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แหะ กังหันสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้าง
ขึ้นอย่างอื่น ที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ทั้งนี้ให้รวมถึงอาคาร หรือห้องที่แบ่งให้เช่าด้วย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า
ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู คลอง สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ชักล้างหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๖ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี เป็นอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
ของเทศบาลเมืองปทุมธานี

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เทศบาลเมืองปทุมธานี อาจมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งดำเนินการ
ความวระกหนึ่งแทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลเมืองปทุมธานี

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขน กู้ย เขี่ย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใดๆ
ของเทศบาลเมืองปทุมธานี หรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เทศบาล
เมืองปทุมธานี

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับ สถานที่เท เก็บ หรือ พัก
สิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองปทุมธานี เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองปทุมธานี

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูล ไปในทางหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะ ได้ใส่ภาชนะหรือ
ที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วไหลออกมานอกภาชนะหรือที่เก็บนั้น ได้

ข้อ ๑๑ ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วและมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ ตามแบบ
ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

หมวด ๒

เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

ข้อ ๑๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเทศสถาน

(๑) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่อาคาร หรือเทศสถานในครอบครอง

(๒) ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคารหรือเทศสถานในครอบครองของตนไม่ให้

มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้บริหารดูแล บ้านเช่า บ้านซึ่งแบ่งเป็นห้องเช่า อาคารชุดให้เช่า อพาตเมนต์ คอนโดมิเนียม หอพักมีหน้าที่ต้องชำระค่าบริการในการบริการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต่อเทศบาลเมืองปทุมธานี ตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานที่ อาคาร หรือเกษตรสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ ๑๓ และผู้ครอบครองสถานที่อาคาร หรือเกษตรสถาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ ๑๓ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

หมวด ๓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆมาให้อ่านค่า หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำทำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดๆ เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ชีตหรือย้ายสิ่งใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีที่เป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะ ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใดๆที่เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็น โดยไม่ต้องใช้วาทา

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้น แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

จะสั่งให้ผู้นั้น หยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้
ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๗ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ไปทำการกำจัด ให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียม เก็บขนเมื่อ ได้มีหนังสือแจ้ง
แก่เจ้าของ สถานที่ อาคาร หรือเคหสถานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อ ได้ปิดประกาศกำหนด
บริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่พิเศษในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่งและเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่
ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียว ทำการ เก็บ ขน
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย จากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียม เก็บ ขน
ตามอัตราที่ไว้กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะ
ความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ
ของประชาชนเป็นส่วนตัว ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจ
ออกคำสั่งให้ผู้กระทำการ ไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการใดๆ
เพื่อแก้ไข หรือระงับเหตุนั้น ได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง
ที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้
ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่น
มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน สิบห้าวัน

ข้อ ๒๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต (เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
อีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
หรือเทศบัญญัติ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตาม
ที่ได้รับใบอนุญาต และการ ไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ
ของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๑ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการให้ผู้ได้รับใบอนุญาตมารับใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ คำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ผู้ดำเนินการรับทำการ เก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการ หรือ ให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดหนังสือนั้น ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักงานของผู้ยื่น และให้ถือว่าผู้นั้น ได้รับหนังสือตั้งแต่เวลาที่หนังสือ ไปถึงหรือวันที่ปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใด ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็น ชูธุรกิจหรือได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี เว้นแต่จะได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาต ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขอ รับใบอนุญาตแล้วถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือ แจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ได้รับคำขอ

ถ้าคำขอดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม ความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน ในกรณีที่จำเป็นจะต้องส่งคืนคำขอ แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้ง ความไม่ถูกต้องหรือ ความ ไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ ได้รับคำขอ

ในกรณีที่ มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาต ได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งละ ไม่เกิน สิบห้าวัน ให้ผู้ขอ รับใบอนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาต พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามอัตรา ท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่ได้ เสียค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียม ที่ค้างชำระ เว้นแต่ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกกิจการก่อนถึงกำหนด ที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียม ดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย กังขาระก้าธรรมเนียมเกินกว่าสองครั้งติดต่อกัน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดกิจการได้ จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตประสงค์ขอลออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต้องยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ล่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๒๗ ใบอนุญาต ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี

ข้อ ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๙ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอขอลเลิกการประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๐ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการ และความรับผิดชอบกรณีที่มีการผิดสัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในสามสิบวันก่อนวันที่เริ่มให้บริการ

ทั้งนี้อัตราค่าบริการ ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการชั้นสูงทำยเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาต เลิกการให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใด ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ก่อนเลิกการให้บริการอย่างน้อยสิบห้าวัน

ข้อ ๓๒ กรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารแจ้งความใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายต่อสถานีตำรวจ
- (๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๓๓ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาต โดยประทับตราสีแดงคำว่า"ใบแทน" กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใบใบแทนและคืนขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) บันทึกสำนหลังคืนขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและลง เล่มที่ ๒๕๖ ที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๕ ผู้รับใบอนุญาต ต้องปฏิบัติหรือดำเนินการอื่นใดด้วยสุจริตและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม คำนวณคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศของเทศบาลเมืองปทุมธานี

หมวด ๕

อุทธรณ์

ข้อ ๓๖ ในกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้หยุดกิจการไว้ จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมขอครบจำนวนหรือมีคำสั่งตามข้อ ๑๖ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๑๘ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุหยุดการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี จะเห็นสมควรให้มีการหยุดการบังคับตามคำสั่งไว้ชั่วคราว

ข้อ ๓๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๓๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี พิจารณาโดยไม่ชักช้า คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๒๒ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ต้องระวางโทษคือระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าพันบาท ตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามเทศบัญญัติข้อ ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๒ ผู้ใดดำเนินกิจการ ในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๒๔ วรรคสอง หรือข้อ ๑๖ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว ยันควร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีก ไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๒๘ และข้อ ๓๒ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกิน ห้าร้อยบาทตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษ จำคุก ไม่เกินหกเดือนหรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและปรับอีก ไม่เกินวันละห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๕ ผู้ประกอบกิจการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ตามเทศบัญญัตินี้ ให้คงประกอบกิจการต่อไปได้ แต่ต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อ ได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่ง ไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๖ ให้นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็น ไปตามเทศบัญญัตินี้

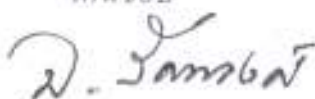
ประกาศ ณ วันที่ 5 เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

(นาย ไพบุลย์ หาญสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

เห็นชอบ

(นายเฉลิมพล รัตนานันท์)

(รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ปฏิบัติราชการแทน)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

(ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี)

อัตราค่าธรรมเนียม แนบท้ายเทศบัญญัติ

1. อัตราค่าธรรมเนียมเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 20 (4)

1.1 ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ	250 บาท
เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	150 บาท
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับหนึ่งลูกบาศก์เมตร	250 บาท
1.2 ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือน	

ก. บ้าน บ้านเช่า หรือสถานประกอบการขนาดเล็กหรือสถานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

คำนวณเป็นหลังหรือแห่ง

- กรณีวันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร	ให้เรียกเก็บในอัตรา	40 บาท/เดือน
- วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แยกพิจารณาเป็น		
(1) ค่าเก็บขนทุกๆ 20 ลิตร	ให้เรียกเก็บเพิ่มในอัตรา	40 บาท/เดือน
(2) เศษของแต่ละ 20 ลิตร ให้คิดเป็น 20 ลิตร		

และให้เรียกเก็บเพิ่มในอัตรา 40 บาท/เดือน

ข. อพาทเมนต์ คอนโดมิเนียม หอพัก บ้านซึ่งแบ่งเป็นห้องเช่า แมนชั่น

ห้องชุดให้เช่า หรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คำนวณ เป็นห้อง

- กรณีวันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร	ให้เรียกเก็บในอัตรา	40 บาท/เดือน
- วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แยกพิจารณาเป็น		
(1) ค่าเก็บขนทุกๆ 20 ลิตร	ให้เรียกเก็บเพิ่มในอัตรา	40 บาท/เดือน
(2) เศษของแต่ละ 20 ลิตร ให้คิดเป็น 20 ลิตร		

และให้เรียกเก็บเพิ่มในอัตรา 40 บาท/เดือน

ค. ตลาด โรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล(ขยะทั่วไป) สถานประกอบการ

หรืออาคารที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่มีมูลฝอยเกิน 500 ลิตรต่อวัน

- กรณีวันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	ให้เรียกเก็บในอัตรา	2,000 บาท/เดือน
- กรณีวันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร แยกพิจารณาเป็น		
(1) ค่าเก็บขนทุกๆ 1 ลูกบาศก์เมตร	ให้เรียกเก็บในอัตรา	2,000 บาท/เดือน
(2) เศษของแต่ละลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็น 1 ลูกบาศก์เมตร		

และให้เรียกเก็บเพิ่มในอัตรา 2,000 บาท/เดือน

2. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา 19

ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับ		
ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ	5,000 บาท
ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับ		
ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	ฉบับละ	5,000 บาท

ใบอนุญาต

ทำกาารเก็บขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย

โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี

ใบอนุญาตเลขที่.....ปี.....

อนุญาตให้.....อยู่บ้าน / สำนักงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ดำเนินการรับทำกาาร เก็บ ขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ
ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ณ สถานที่ดำเนินการ / พื้นที่.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ใกล้.....

ตำบล.....อำเภอ เมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

อัตราค่าธรรมเนียม ๕,๐๐๐.-บาท (-ห้าพันบาทถ้วน-) ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....

เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๕ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับการ
แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัด

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึง วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕

(ตายมือชื่อ).....

(นาย ไพบุลย์ หาญสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

ใบอนุญาต

ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย

โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี

ใบอนุญาตเลขที่.....ปี.....

อนุญาตให้.....อยู่บ้าน / สำนักงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ดำเนินการรับทำการ กำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ
ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ณ สถานที่ดำเนินการ / พื้นที่.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ใกล้เคียง.....
ตำบล.....อำเภอ เมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

อัตราค่าธรรมเนียม ๕,๐๐๐.-บาท (-ห้าพันบาทถ้วน-) ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....
เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๘ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับการแต่งตั้ง
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัด

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึง วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕.....

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕.....

(ลายมือชื่อ).....

(นาย ไพบุณย์ หาญสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

คำขอต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดหรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เลขที่รับ...../.....

เลขที่.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ประเภท.....

ต่อนายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี โดยใช้ชื่อกิจการว่า.....

ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก / ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสาร หลักฐานต่างๆมาแล้วแล้ว คือ

๑. ใบอนุญาตเดิม

๒.....

๓.....

ขอรับรองว่าข้อความในใบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/ภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตดำเนินการ

๑. กิจการรับทำกรรมเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

() เก็บขนสิ่งปฏิกูล โดยมีแหล่งที่กำจัด.....

() เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

() เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

() เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

เพื่อทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในพื้นที่.....ตั้งอยู่

เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ เมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

คือ นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย

ดังนี้คือ

() สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() หนังสือสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ว่าจ้างกับผู้ขอรับใบอนุญาต (ถ้ามี)

() หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ.....

() อื่นๆ (ไปครระบุ).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)